

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra I GENNEMBRUD

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 93. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680123190240/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

for Vinduet og skuret den op ad Ruden, og Haven var et Regnsøl.

— Er De i Efteraarshumør? havde hun endelig spurgt og smaalet over til ham.

Og saa havde han samlet alt sin Mod og var gaaet over Gulvet, hen til hende, og havde sagt:

— Jeg er kommet for Deres Skyld.

Hun havde bøjet Hovedet dybt ned over Sytøjet og taget ilssomme Sting; og han var blevet staaende og havde ikke vidst, hvad han videre skulde sige. Han havde bare stirret paa hendes Fingre, men samtidig været saa lydhor, at han syntes, han havde hørt den vandrende Tids Trin gennem Tavsheden.

— De maa hellere sige, hvad De vil mig, havde hun saa sagt og bidt sig i Underløben og haft Trækninger ved Mundvigene. Hun havde talt saa hurtigt, med glad Fart.

Han havde taget hendes Haand.

— Forstaar De da ikke, at det er Dem?

Saa havde hun set op paa ham og, før han vidste det, slaaet begge sine Arme om hans Hals og puttet sit Ansigt ned mod hans Skulder. Han havde taget hende om Livet og været højtidelig og haft Trang til at græde, men ikke kunnet. Og hun havde staaet saa stille ind til ham. Han havde troet, hun græd.

Men saa havde hun set op paa ham med de glædeste Øjne af Verden og sagt ganske dæmpet:

— At et Menneske kan være saa lykkeligt og prøvet paa at svinge ham rundt.

Han havde følt sig flov ved hendes Henrykkelse, næsten flad. Stille Graad havde han ventet.

Og saa havde hun kysset ham, flinkt og rapt, med to varme, bløde Læber. Hun havde næsten taget Vejret fra ham. Han havde slet ikke tænkt sig det saadan. Det første Kys havde han drømt sig som et langt, højtideligt Kys, hvor han Læbe mod